

พระราชบัญญัติ

สร้างเสริมสังคมสันติสุข

พ.ศ. ๒๕๖๙

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๙

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการสร้างเสริมสังคมสันติสุขด้วยการนิรโทษกรรมให้แก่
ผู้ที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือแสดงออกทางการเมืองอันมีมูลเหตุมาจากความขัดแย้งหรือแรงจูงใจ
ทางการเมืองซึ่งได้กระทำตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสร้างเสริมสังคมสันติสุข
พ.ศ. ๒๕๖๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้มีผลนิรโทษกรรมแก่การกระทำความผิดฐานทุจริต
หรือประพฤติดมิชอบ การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ และการกระทำ
ความผิดที่ทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๙๗ หรือที่เป็นการกระทำความผิดต่อส่วนตัวหรือที่เป็นการกระทำที่ต้องรับผิดชอบต่อบุคคลใด ที่มีใช้หน่วยงานของรัฐเป็นการเฉพาะรายหรือเฉพาะกลุ่ม

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุข” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
 - (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ
 - (๓) ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการ
 - (๔) เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการ
 - (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย หรือด้านสิทธิมนุษยชน หรือด้านกระบวนการยุติธรรม ทางอาญาซึ่งได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย หรือด้านสิทธิมนุษยชน หรือด้านกระบวนการยุติธรรม ทางอาญาซึ่งได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานพรรคการเมืองฝ่ายค้าน ในสภาผู้แทนราษฎร จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๗) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกฎหมาย หรือด้านสิทธิมนุษยชน หรือด้านกระบวนการยุติธรรม ทางอาญาซึ่งได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๘) ผู้เชี่ยวชาญในองค์กรภาคประชาสังคมเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งและอำนวยความสะดวก เป็นที่ปรึกษาซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
 - (๙) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการ
- บุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งตาม (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประชุมคณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขครั้งแรกภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๕) (๖) (๗) และ (๘) พ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย หรือลาออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้คณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขประกอบด้วย กรรมการเท่าที่มีอยู่ แต่ต้องมีจำนวนกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคน และให้ดำเนินการตามมาตรา ๔

เพื่อให้มีการการครบตามจำนวนที่กำหนดภายในสามสิบวันนับจากวันที่กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่ยังไม่สามารถดำเนินการตามมาตรา ๔ (๕) (๖) และ (๘) ได้

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยชี้ขาดการได้รับนิรโทษกรรมและการพ้นจากความรับผิดชอบทั้งปวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) รับเรื่องร้องขอการนิรโทษกรรมจากผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้อง โดยต้องจัดให้มีช่องทางอำนวยความสะดวกในการร้องขอการนิรโทษกรรม

(๓) เรียกเอกสาร สิ่งของ หรือบุคคลมาให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน การประเมินสถานการณ์ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างเสริมสังคมสันติสุขเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และเผยแพร่ต่อประชาชน

(๕) สื่อสารสร้างความเข้าใจสาธารณะเพื่อนำไปสู่การสร้างเสริมสังคมสันติสุข

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ดำเนินการอื่นใดเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

คำวินิจฉัยชี้ขาดตาม (๑) ให้ถือว่าเป็นที่สุด มีผลผูกพันให้หน่วยงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรมต้องรับไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขซึ่งได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๗ บรรดาการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เข้าร่วมการประชุมทางการเมืองหรือแสดงออกทางการเมือง อันมีมูลเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมืองหรือแรงจูงใจทางการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่กฎหมายบัญญัติเป็นความผิดตามที่ระบุในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดและให้ผู้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดและไม่ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิด รวมถึงพ้นจากความรับผิดทางอาญาและทางวินัยเท่าที่ไม่ขัดกับพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา ๘ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๗ ยังมีได้ถูกฟ้องคดีต่อศาลหรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการระงับหรือยุติการสอบสวนหรือการฟ้องคดี แล้วแต่กรณี

หากผู้นั้นถูกฟ้องคดีต่อศาลแล้วและคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลใดให้ศาลนั้นยุติการพิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

คดีใดที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษผู้นั้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น และถ้าผู้นั้นอยู่ระหว่างการรับโทษให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงและให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป

กรณีที่มีการบันทึกประวัติอาชญากรรมของผู้กระทำความผิดหรือมีการบันทึกไว้ในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม ให้ประวัตินั้นเป็นอันสิ้นผล และจะนำประวัติอาชญากรรมนั้นไปใช้ยับยั้งบุคคลนั้นในทางที่เป็นโทษมิได้ และให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจัดทำหรือจัดเก็บประวัติอาชญากรรมลบข้อมูลประวัติความผิดทางอาญานั้น

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีการกระทำผิดตามมาตรา ๗ ก่อให้เกิดความเสียหายทางแพ่งแก่หน่วยงานของรัฐให้การดำเนินคดีทางแพ่งโดยหน่วยงานของรัฐเป็นอันยุติลง และมีให้หน่วยงานของรัฐนั้นฟ้องร้องเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสียหายดังกล่าว

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ใดชำระค่าเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐใดให้การชดเชยค่าเสียหายหรือการบังคับคดีให้หน่วยงานของรัฐเป็นอันยุติลง ทั้งนี้ ไม่กระทบต่อการชำระหนี้หรือการบังคับคดีที่ดำเนินการเสร็จสิ้นไปก่อนแล้ว

มาตรา ๑๐ การที่ผู้ใดได้รับสิทธิพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิของผู้อื่นซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้นั้นในการที่จะใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายทางแพ่งจากการกระทำของผู้นั้น

มาตรา ๑๑ บรรดาการกระทำตามความในมาตรา ๗ ที่ไม่ได้รับการนิรโทษกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้กระทำความผิดซึ่งอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในขณะกระทำความผิดร้องขอไม่ว่าผู้นั้นจะถูกดำเนินคดีหรือแจ้งข้อกล่าวหาแล้วหรือไม่ และคณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขเห็นเป็นการสมควรเพื่อสร้างเสริมสังคมสันติสุข ให้จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิดแล้วส่งแผนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา หรือให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา เพื่อให้ใช้มาตรการและสั่งยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษาตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว และให้ศาลมีอำนาจรับฟังความเห็นของคณะกรรมการสร้างเสริมสังคมสันติสุขประกอบการพิจารณาสั่งใช้มาตรการดังกล่าวได้ไม่ว่าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นใด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการส่งเสริมสังคมสันติสุขต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประชุมครั้งแรก

ในกรณีเห็นว่าไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาดำเนินการออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อนุทิน ชาญวีรกูล

นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ
สร้างเสริมสังคมสันติสุข

พ.ศ. ๒๕๖๙

๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑
(เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๒. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑
(เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๓. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ (เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๔. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ (เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๕. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑
(เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐
(เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐
(เฉพาะที่ไม่เกี่ยวพันกับการเลือกตั้งโดยทุจริต การเลือกตั้งที่ไม่เป็นธรรม และคุณสมบัติอันเป็นเท็จ)
๘. ความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑
๙. ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
 - (๑) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร มาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๒) มาตรา ๑๑๔
(เฉพาะการเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อเป็นกบฏ) และมาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๑๘
 - (๒) ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร มาตรา ๑๒๔
 - (๓) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา ๑๓๕/๑ (๒) หรือ (๓) มาตรา ๑๓๕/๒ และมาตรา ๑๓๕/๓
 - (๔) ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา ๑๓๖ ถึงมาตรา ๑๔๐
 - (๕) ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม มาตรา ๑๖๘ มาตรา ๑๖๙ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๘๔
มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๑๙๘
 - (๖) ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๐๘
 - (๗) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๖
 - (๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน มาตรา ๒๑๗ ถึงมาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๕
และมาตรา ๒๒๖
 - (๙) ความผิดต่อร่างกาย มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๙ และมาตรา ๓๐๐
 - (๑๐) ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา ๓๐๙ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๓๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑๐ ทวิ
และมาตรา ๓๑๑ วรรคหนึ่ง
 - (๑๑) ความผิดฐานหมิ่นประมาท มาตรา ๓๒๖ และมาตรา ๓๒๘

(๑๒) ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา ๓๕๘ มาตรา ๓๕๙ (๓) และมาตรา ๓๖๐

(๑๓) ความผิดฐานบุกรุก มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๔ และมาตรา ๓๖๕

(๑๔) ความผิดฐานทู่โทษ มาตรา ๓๖๘ มาตรา ๓๗๐ มาตรา ๓๗๑ มาตรา ๓๘๕ มาตรา ๓๘๘ มาตรา ๓๙๑

มาตรา ๓๙๒ และมาตรา ๓๙๓

๑๐. ความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๒. ความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

๑๓. ความผิดตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๔. ความผิดตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๕. ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓

๑๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗

๑๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

๑๘. ความผิดตามพระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

๒๐. ความผิดตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

๒๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติธง พ.ศ. ๒๕๒๒

๒๒. ความผิดตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

๒๓. ความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

๒๔. ความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๕. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๖. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๙

๒๗. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๑

๒๘. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๙. ความผิดตามพระราชบัญญัติวิฤตุนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

๓๐. ความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

๓๑. ความผิดตามประกาศและคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกาศและคำสั่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ประกาศและคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ และประกาศและคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตลอดระยะเวลาเกือบยี่สิบปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเกิดการแตกแยกของความคิดทางการเมือง แบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายไปทั่วประเทศ มีการผลักดันชุมนุมทางการเมืองของประชาชนที่ต่อต้านรัฐบาลที่เป็นฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง ตลอดมาโดยทำให้รัฐบาลได้ยกระดับการประกาศและบังคับใช้กฎหมายควบคุมการชุมนุมทางการเมืองอย่างเข้มงวด ซึ่งส่งผลให้การชุมนุมทางการเมืองหรือการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนกลายเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่ประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองหรือเข้าร่วมแสดงออกทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งประชาชนผู้ไม่ได้เข้าร่วมการชุมนุมทางการเมืองและไม่ได้เข้าร่วมแสดงออกทางการเมือง แต่เมื่อได้มีการกระทำที่มีมูลเหตุเกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกันมาจากความขัดแย้งทางการเมือง แม้จะได้กระทำการใด ๆ ไปเพียงเพราะมีเจตนาที่ดีต่อบ้านเมืองหรือเจตนาต้องการเห็นบ้านเมืองเดินไปข้างหน้าด้วยดี นอกจากนี้แล้วสาเหตุอันสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นก็อาจกล่าวได้ว่า เกิดมาจากการบังคับใช้กฎหมายที่ขาดความยืดหยุ่นจนนำไปสู่การเผชิญหน้าของประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐจนเกิดกระทบกระทั่งทางอารมณ์ต่อกัน และเจ้าหน้าที่ของรัฐสลายการชุมนุมจนเป็นเหตุให้ประชาชนตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนมากเกิดการบาดเจ็บล้มตาย และยังมีผู้เข้าร่วมชุมนุมหรือเข้าร่วมแสดงออกทางการเมืองโดยบริสุทธิ์อีกจำนวนมากต้องถูกจับกุมและดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา ซึ่งจากความผิดที่มีเจตนาที่แท้จริงเพียงต้องการแสดงความเห็นต่างทางการเมือง มิใช่เจตนาชั่วร้ายหรือเจตนากระทำความผิดทางอาญา

ด้วยปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ สร้างความเสียหายต่อประเทศชาติไม่เฉพาะแต่ทางการเมือง หากแต่มีผลกระทบถึงภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศชาติ การกระทำต่าง ๆ ของประชาชนผู้ร่วมชุมนุม หรือร่วมแสดงออกทางการเมืองแม้จะกลายเป็นการกระทำความผิดโดยสภาพตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอาญา แต่ก็เป็นการกระทำความผิดที่แท้จริงแล้วผู้กระทำมิได้มีเจตนาชั่วร้ายหรือเจตนากระทำความผิดอาญาแต่อย่างใด หากแต่เป็นเพียงเจตนาที่เกิดจากความขัดแย้งทางการเมืองที่เกิดขึ้นเพียงเพราะความต้องการแสดงออกทางความคิดเห็นทางการเมืองหรือเพื่อเรียกร้องต่อรัฐบาลเท่านั้น มิใช่แสดงออกเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อมีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำความผิดอาญา หากแต่เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ จึงสมควรให้ประชาชนหรือบุคคลผู้ที่ต้องกลายเป็นผู้กระทำความผิด และต้องรับโทษอย่างรุนแรงด้วยเหตุดังกล่าวพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายและปราศจากมลทินมัวหมอง เพื่อเป็นการให้โอกาสกับประชาชนและสังคมไทยที่จะกลับมาอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขด้วยความสมัครสมาน

สามัคคีปรองดองของคนในชาติอีกครั้ง อีกทั้งยังจะได้เป็นการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและสิทธิพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย อันเป็นการรักษาคุ่มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วยอันจะทำให้สังคมไทยกลับมาอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ร่วมแรงร่วมใจกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อสร้างเสริมสังคมสันติสุขและร่วมกันพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญอย่างมั่นคงและยั่งยืนสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้